

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/131/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612010292
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5612010292.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Juraja Lukáča a prísediacich Viery Čániovej a Anny Droppovej na hlavnom pojednávaní dňa 11. 1. 2017 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Obžalovaní

N. J. V. N. E. P. J. Ý. , nar. XX.XX.XXXX C. N., bytom K. R. XXXX/X, D. - N.O., D. C.,

W. J. V. N. E. P. J. Ý. , nar. XX.X.XXXX C. D., trvale bytom F. XXXX/X, D. - N., D. C.,

C. H. O. W. K. O. T. V. C. Á. , nar. X.X.XXXX C. Š., trvale bytom H. XX/XX
XXX XX N., okr. Z.,

uznávajú sa za vinných,

že

1. po predchádzajúcej vzájomnej dohode medzi obžalovaným N. J. s právoplatne odsúdeným Ľ. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. - W., H. XXXX/XX, z mesiaca október až november 2008 sa títo dostavili 14.11.2008 do Volksbank Slovensko a.s., Bratislava, Vysoká 9, IČO 17321123, pobočky v Liptovskom Mikuláši podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a spol. CENTROLAN, s.r.o., Veľké Orvište 105, IČO: 35973943, pričom v zmysle dohody mal obžalovaný N. J. v banke vystupovať v mene konateľa označenej spoločnosti JV. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. V. XXX, Ľ. Q. k žiadosti o úver z 29.10.2008 predložil nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola v ten deň medzi označenou bankou a spoločnosťou CENTROLAN, s.r.o., ktorú mal zastupovať konateľ S. A., no v skutočnosti ju zastupoval obžalovaný, ktorého zamestnancom banky Ľ. Q. predstavil ako S. A.J., menom A. obžalovaným podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol bankou spoločnosti CENTROLAN, s.r.o. poskytnutý kontokorentný úver vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92,- EUR) v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, tento mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 13.11.2009 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a. a následne 20.11.2008 prišli do tej istej pobočky banky podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a spoločnosťou F.M.V., s.r.o., Veľké Orvište 105, IČO: 36264 997, pričom v zmysle dohody mal obžalovaný N. J. v banke opätovne vystupovať v mene konateľa označenej spoločnosti S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. V. XXX, Ľ. Q. k žiadosti o kontokorentný úver z 29.10.2008 predložil nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola v ten deň medzi označenou bankou a spol. F.M.V., s.r.o, ktorú mal zastupovať konateľ S. A., no v skutočnosti ju zastupoval obžalovaný, ktorého zamestnancom banky Ľ. Q. predstavil ako S. A., menom A. obžalovaným podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol bankou spoločnosti F.M.V, s.r.o. poskytnutý kontokorentný úver vo výške 1.000.000,-Sk (33.193,92,-EUR), v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, tento mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 20.11.2009 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a., k účtom oboch spoločností mal dispozičné právo S. A. a Ľ. Q.,

predmetné prostriedky z účtov vyčerpal L. Q., pri podpise uvedených zmlúv o úvere boli zároveň podpísané obžalovaným N. J. v mene S. A. a bez jeho vedomia zmluvy o použití zmenky číslo XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie pohľadávok z úverov, tak L. Q. ako aj obžalovaný vedeli, že podmienky úverových zmlúv nebudú zo strany dlžníkov dodržané, obžalovaný N. J. vedel, vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k podpísaniu úverovej zmluvy, že v prípade vedomosti pracovníkov banky o jeho pravej totožnosti by k uzatvoreniu zmluvy o úvere nedošlo, úvery nebol pripravený hradiť, ich zabezpečenie bolo zo strany dlžníkov iba účelové, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úverov bankou úvery neboli splatené, čím označenej banke bola spôsobená škoda vo výške zostatku nesplatenej istiny u spol. CENTROLAN, s.r.o vo výške 33.229,98-€ (1.001.086,40-Sk) a u spol. F.M.V., s.r.o. vo výške 33.270,37-€ (1.002.303,20-Sk), teda spolu vo výške 2.003.389,54-Sk (66.500,35 EUR),

pričom obžalovaný N. J. použil pri kontrole totožnosti zamestnancami pobočky banky v deň podpisu vyššie špecifikovaných zmlúv, za prítomnosti L. Q., ako pravý podstatne pozmenený obsah občianskeho preukazu, nezistených pôvodných údajov, ktoré boli nahradené údajmi: číslo I. XXXXXX, meno S. A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. V. XXX, vydaný dňa 07.03.2007 na OR PZ Piešťany s platnosťou do 07.03.2017, na ktorom bola umiestnená fotografia N. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX C. N., trvale bytom K. R.. XXXX/X, D. - N., D. C., ktorý preukaz mu na daný účel pred podpisom úverových zmlúv dal L. Q., ktorý si ho nechal podstatne pozmeniť v presne nezistený deň do 14.11.2008 za účelom jeho použitia ako pravého,

2. po predchádzajúcej vzájomnej dohode medzi obžalovanou C. H. s právoplatne odsúdeným L. Q., R.. XX.XX.XXXX, bytom D. - W., H. XXXX/XX, z mesiaca december 2008 sa obaja 3.12.2008 dostavili do pobočky VOLKSBANK Slovensko, a.s., Vysoká 9, IČO 17321123, Liptovský Mikuláš podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a spol. EUROS spol. s r.o., Poľnohospodárska 24, Bratislava, IČO: 31 331 017, pričom v zmysle dohody mala obžalovaná C. H. v banke vystupovať v mene konateľky označenej spoločnosti - H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. I. XXX/X, I., L. Q. predložil označenej banke k žiadosti o úver z 19.11.2008 nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola medzi označenou bankou a spoločnosťou EUROS spol., s.r.o., ktorú mala zastupovať konateľka H. F., no v skutočnosti bola zastúpená C. H., ktorú zamestnancom banky L. Q. predstavil ako H. F., a ktorá sa zamestnancom banky preukázala falošným občianskym preukazom číslo I. XXXXXX, ktorý v presne nezistený deň do 3.12.2008 si na nezistenom mieste nechal podstatne pozmeniť L. Q. z občianskeho preukazu nezistených pôvodných údajov, v ktorom pôvodné údaje boli nahradené údajmi: meno H. F., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom R. I. XXX/X, I., vydaný dňa 06.08.2007 na OR PZ Senica s platnosťou do 06.08.2017, na ktorom bola umiestnená fotografia C. H., rod. H., R.. XX.XX.XXXX C. Š., trvale bytom H. XX/XX, N., menom F., ktorý preukaz dal obžalovanej v ten deň za účelom jeho použitia ako pravého, dňa 3.12.2008 na pobočke banky v Liptovskom Mikuláši podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol bankou spoločnosti EUROS spol. s r.o. poskytnutý kontokorentný úver vo výške 1.000.000,-Sk (33.193,92-EUR) v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, s ktorým dispozičné právo mala H. F. a L. Q., pričom predmetné prostriedky z uvedeného účtu vyčerpal L. Q., úver mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 02.12.2009 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a., 3.12.2008 bola pri podpise zmluvy o úvere obžalovanou v mene H. F. a bez jej vedomia zároveň podpísaná zmluva o použití zmenky číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá mala slúžiť na zabezpečenie pohľadávky z úveru, tak L. Q. ako aj obžalovaná vedeli, že podmienky zmluvy o úvere nebudú zo strany dlžníka dodržané, zabezpečenie úveru bolo iba účelové, obžalovaná vedela, vzhľadom na okolnosti, za ktorých došlo k podpísaniu úverovej zmluvy, že v prípade vedomosti pracovníkov banky o jej pravej totožnosti by k uzatvoreniu zmluvy o úvere nedošlo, úver nebola pripravená hradiť, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bankou úver nebol splatený, čím bola označenej banke spôsobená škoda vo výške zostatku istiny 1.003.530,50-Sk (33.311,11-EUR),

3. po predchádzajúcej vzájomnej dohode medzi obžalovaným W. J. s právoplatne odsúdeným L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. - W., H. XXXX/XX, z mesiaca január až február roku 2009 sa obaja dostavili dňa 18.02.2009 do Volksbank Slovensko a.s., Bratislava, Vysoká 9, IČO 17321123, pobočky v Liptovskom Mikuláši podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a spol. TESO, spol. s r.o., Nezábudkova 24, Bratislava, IČO 31596983, pričom v zmysle dohody mal obvinený W. J. v banke vystupovať v mene konateľa označenej spoločnosti N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, T., L. Q. k žiadosti o úver zo 6.2.2009 predložil nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola 18.02.2009 medzi označenou bankou a spoločnosťou TESO, s.r.o., ktorú mal

zastupovať konateľ N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, T., no v skutočnosti bola zastúpená obžalovaným W. J., ktorého zamestnancom banky predstavil Ľ. Q. ako N. D., menom D. obžalovaným podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol bankou označenej spoločnosti poskytnutý kontokorentný úver vo výške 33.193,-EUR v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, s ktorým mali dispozičné právo N.T. D. a Ľ. Q., pričom predmetné prostriedky z uvedeného účtu vyčerpali Ľ. Q., tento úver mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 18.02.2010 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a., 18.02.2009 bola pri podpise zmluvy o úvere zároveň podpísaná obžalovaným v mene N. D., bez jeho vedomia, zmluva o použití zmenky číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá mala slúžiť na zabezpečenie pohľadávky z úveru, tak Ľ. Q. ako aj obžalovaný vedeli, že podmienky úverovej zmluvy nebudú zo strany dlžníka dodržané, obžalovaný W. J. vedel, vzhľadom na okolnosti za ktorých došlo k podpísaniu úverovej zmluvy, že v prípade vedomosti pracovníkov banky o jeho pravej totožnosti by k uzatvoreniu zmluvy o úvere nedošlo, úver nebol pripravený hradíť, jeho zabezpečenie bolo zo strany dlžníka iba účelové, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bankou úver nebol splatený, čím bola označenej banke spôsobená škoda vo výške zostatku istiny 33.229,63 EUR,

t e d a

obžalovaný N. J. v bode 1/

- spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobil značnú škodu,
- spoločným konaním použil ako pravú verejnú listinu s podstatne pozmeneným obsahom,

obžalovaná C. H. v bode 2/

- spoločným konaním vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobila značnú škodu,
- spoločným konaním použila ako pravú verejnú listinu s podstatne pozmeneným obsahom,

obžalovaný W. J. v bode 3/

spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a tak mu spôsobil značnú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný N. J. v bode 1/

- pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,
- pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaná C. H. v bode 2/

- zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

- prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný W. J. v bode 3/

zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný N. J.

podľa § 222 ods. 4, § 38 ods. 2, (§ 36 písm. j/, § 37 písm. h/), § 39 ods. 1, 3 písm. d/, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 4 /štyri/ roky a 10 /desať/ mesiacov.

Obžalovaná C. H.

podľa § 222 ods. 4, § 38 ods. 2, (§ 36 písm. j/, § 37 písm. h/), § 39 ods. 1, 3 písm. d/, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd určuje obžalovanej skúšobnú dobu vo výmere 4 /štyri/ roky a 8 /osem/ mesiacov.

Obžalovaný W. J.

podľa § 222 ods. 4, § 38 ods. 3 (§ 36 písm. d/, j/), § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 4 /štyri/ roky a 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona súd obžalovaným ukladá povinnosť podrobiť sa v súčasnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona obžalovaní sú p o v i n n í strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovaných podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodenú spoločnosť SBERBANK Slovensko a. s., Vysoká 9, Bratislava, IČO: 17321123, s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Všetci traja obžalovaní na hlavnom pojednávaní dňa 30. 11. 2015 vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. priadku, že sú nevinní zo spáchania skutku uvedeného obžalobe, ktorý sa im kladie za vinu.

Obžalovaná C. H. vypovedala, že si nepamätá, odkedy pozná L. Q., bolo to asi rok predtým, stretli sa na oslave, chcel od nej, aby mu pomohla s úverom. Povedal jej, že on potrebuje úver, asi mal firmu, chcel, aby mu podpísala úver, nepamätala si, ako dlho to trvalo, nebolo to za týždeň, ani za dva, bolo to dlhšie obdobie. Bola v banke v Liptovskom Mikuláši, s ňou tam bol iba Q., nikto sa jej nič nepýtal, Q. jej povedal, že sa má podpísať iným menom, on jej neukazoval podpis osoby, v mene ktorej sa mala podpísať. Povedal jej, že o nič sa nemá starať, nemala k dispozícii predložený občiansky preukaz. Pracovníkom banky nepovedala, kto v skutočnosti je. Q. jej povedal, že tá pani, za ktorú sa má podpísať, sa nemôže dostaviť. Nevedela, aké sú podmienky zmluvy, ktorú podpisuje, ani sa nepýtala Q.. Nevedela, ako to chodí v bankách, keď je potrebné vybaviť úver. Bolo jej divné to, že prečo sa má podpísať iným menom, Q. jej to vysvetlil tak, že to súri, ubezpečoval ju, že úver splatí, ona nezisťovala, že či má z čoho úver zaplatiť. Nezamýšľala sa nad tým, že sa úver nebude splácať, lebo Q. bol podnikateľ. Nemala prehľad o jeho príjme, ani sa ho nepýtala, aké postavenie má Q.Ý. vo firme Euros, ktorá v tomto prípade vystupovala ako dlžník.

V čase, keď podpisovala tú zmluvu, jej finančná situácia bola taká, že bola zamestnaná, za podpísanie zmluvy nemala od Q. sľúbenú žiadnu odmenu, ani jej nedal žiadnu odmenu. Do Liptovského Mikuláša prišli na jeho aute, jej sa počas cesty rozprávať nechcelo, lebo bola chorá. Pamätala si, že Q. sa pred návštevou banky stretol s nejakou pani, čiernovlasou, ona sa s ňou nezhovárala, ona s nimi do banky nešla. Zmluvu podpisovali v banke, nevedela bližšie opísať priestory, bolo to normálne ako v banke, pri podpise bol prítomný pán, ktorého meno nepoznala, ani sa nepozerala, čo vtedy podpisuje, nebola možnosť zistiť, čo podpisuje, tých podpisov bolo veľa, možno 6-7. Nevedela, či by jej niekto bránil v tom, aby sa mohla oboznámiť s papiermi, ktoré podpisuje, ak by o to požiadala. Nenapadlo jej, že by ju niekto spoznal, Q. ju uistil, že to má pripravené. Q. sa jej predstavil ako podnikateľ, bola v tom, že je úspešný, lebo sa tak správal, vystupoval ako džentlmen, slušne, inteligentne, bol draho oblečený, mal auto, myslí si, že ku nej bol pozorný normálne.

Keď podpisovala tie papiere, nikto jej žiadne papiere nedal, počas cesty naspäť sa Q. tiež nič nepýtala, cítila sa zle. Potom sa o týchto okolnostiach dozvedela až, keď bola kontaktovaná vyšetrovateľom, dovtedy sa stretla s Q., ale nepýtala sa ho na to, či sa úver spláca, isté obdobie bola aj v zahraničí. Z jeho príbuzných poznala jeho brata, banka jej nič neposlala, žiadny nárok voči nej nebol uplatnený súdnou cestou, ani prostredníctvom exekútora. Určite by to nikdy nepodpísala.

Obžalovaná je tehotná, narodenie dieťaťa očakáva v marci budúceho roka, žije v spoločnej domácnosti so svojím partnerom.

Obžalovaný W. J. vypovedal, že spoznal L. Q. pár mesiacov pred uzatvorením tejto zmluvy, nebolo to ani rok, spoznal ho v autoservise, kde robil jeho otec a brat, otec mu opravoval autá. Q. prišiel za ním s požiadavkou, že potrebuje podpísať nejaké papiere. On ho vtedy pár mesiacov poznal, nevidel v tom problém, nemyslel si o Q. nič zlé, nevedel presne, o aké papiere ide. Potom sa dohodli na termíne, kedy pôjdu do Liptovského Mikuláša, bolo to asi vo februári 2009, Q. prišiel po neho, išli autom, vedel, že podpíše zmluvu, ale nevedel, že ide o úver, počas cesty sa rozprávali o bežných veciach, napr. o tom, či má frajerku, o okolnostiach podpisu zmluvy nehovorili. O tom, že podpíše zmluvu vedel jeho brat, aj otec. Keď prišli do Liptovského Mikuláša, zastavili sa pri hoteli, tu ich čakala pani, ktorú Q. oslovoval Z., z čoho usúdil, že sa poznajú. Oni sa spolu bavili, bolo to mimo neho, nepočul ich rozhovor, Z. asi išla s nimi do banky. V tomto hoteli si dal raňajky, ktoré mu zaplatil Q.. Bral to tak, že on niečo potrebuje. V čase, keď podpisoval zmluvu, pracoval brigádnicke v tom spomínanom autoservise. Za pomoc spočívajúcu v podpise zmluvy mu Q. nič nesľúbil. Keď prišli do banky, išli dozadu do miestnosti, on, Q., Z. a jeden pán, o ktorom neskôr zo spisu zistil, že to bol riaditeľ, ten sa bavil s Q.. V tej miestnosti bolo veľa papierov,

on podpísal asi 5 papierov, Q. ho požiadal, aby to podpísal, Z. v tej miestnosti sedela, nevedel uviesť od čoho tam bola. Oni traja sa medzi sebou rozprávali. Z. mu nedávala na podpis žiadne papiere. Q. predložil OP, neviem koho, myslel si, že tento občiansky preukaz Q. predložil nejakej pani, ktorá si ho asi odfotovala a vrátila mu ho späť, zrejme to bola pracovníčka banky. On tento občiansky preukaz v ruke nemal, nečítal jeho obsah, nevidel, či na tom občianskom preukaze bola jeho fotka, bolo mu povedané, že sa má podpísať menom D., túto informáciu mu povedal Q., bolo to ešte predtým, ako vstúpili do banky. Na tomto svojom konaní nevidel nič negatívne, v minulosti nemal uzavretú zmluvu s bankou, resp. s nebankovou spoločnosťou zmluvu. Nemal možnosť preštudovať si papiere, ktoré mal podpísať, lebo nemal o tom žiadne informácie. Išlo o jeho prvú skúsenosť v banke, nevedel, čo robí. Nikto mu nebránil v tom, aby si papiere, ktoré mal, podpísal, preštudoval. Ten pán mu predložil papiere, ktoré mal podpísať a ukázal mu, kde sa má podpísať, čo aj urobil. Nezamýšľal sa nad tým, že podmienky uvedené v zmluve, nebudú plnené. Žiadna korešpondencia zo strany banky mu nebola doručená, ani žiadny nárok nebol voči nemu vymáhaný. O tom, že by mohlo ísť o niečo negatívne, sa prvýkrát dozvedel, keď mu bolo doručené predvolanie.

Po podpise zmluvy sa stretli s Q.. Mal pocit, že Q. sa s tým pánom v banke poznali, nevedel, či si tykali. Čo sa týka Q., do servisu, kde brigádoval, chodil na aute Audi, vnímal ho tak, že sa mu darí. Čo sa týka brata Ľ. Q., vedel, že sa volá Ľ., ale osobne sa neoznámili. Na Q. si už urobil svoj názor, nebude sa k tomu radšej vyjadrovať, lebo by hrešil. Vie, že sa stala zlá vec, už by to nezopakoval, cíti sa nevinný, podvedený, oklamáný. Pokiaľ ide o situáciu v banke, tu ho nikto nepredstavil, možno si podal ruku s riaditeľom, meno nepovedal, nedostal žiadne inštrukcie, že nemá v banke nič rozprávať.

Na hlavnom pojednávaní dňa 30. 11. 2015 bol tiež vypočutý obžalovaný N. J..

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 18. 1. 2016, sp. zn. 2T/131/2012 súd uznal všetkých troch obžalovaných za spáchanie skutkov uvedených v obžalobe, ktoré boli kvalifikované ako v bode 1. pokračovací zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2. zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a v bode 3. zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Za to boli všetci obžalovaní odsúdení na nepodmienečné tresty odňatia slobody a to obžalovaný N. J. vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, obžalovaná C. H. vo výmere 5 rokov a obžalovaný W. J. vo výmere 4 roky s použitím § 39 ods. 1, 3 písm. d/ Tr. zákona. Na výkon trestu boli zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali všetci obžalovaní odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. 6. 2016, sp. zn. 3To/46/2016 súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení krajský súd okrem iného uviedol, že obžalovanému N. J. bola až na hlavnom pojednávaní doručená obžaloba a výzva na oznámenie návrhov na vykonanie dôkazov, hlavné pojednávanie dňa 30. 11. 2015 nebolo možné vykonať bez jeho súhlasu so skrátením lehoty na prípravu a preto dôkazy vykonané vo vzťahu k nemu na tomto hlavnom pojednávaní, ako aj nadväzujúcim hlavným pojednávaním dňa 18. 1. 2016 bude potrebné zopakovať. Vo vzťahu ku obžalovanému W. J. bude potrebné opakovať dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 18. 1. 2016, pretože obžalovaný nedal výslovný súhlas s vykonaním pojednávania v neprítomnosti jeho obhajcu. V prípade, ak okresný súd po doplnení dokazovania opäť dospeje k záveru o vine obžalovaných, bude potrebné, vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutkov, zaoberať sa dôslednejšie možnosťou postupu podľa § 39 Tr. zákona ako to naznačili obžalovaní v odvolaní.

Okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vykonal dokazovanie v rozsahu určenom Krajským súdom v Žiline. Prokurátor netrval na výsluchu svedkov X. S. I. a A. Q. a ani jedna zo strán netrvala na výsluchu svedka Ľ. Q., ktorý vo vzťahu ku obžalovaným C. H. a W. J. využil právo na odopretie výpovede.

Obžalovaný N. J. aj na hlavnom pojednávaní dňa 11. 1. 2017 vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Vo svojej výpovedi uviedol, že L. Q. pozná dlhú dobu asi od roku 1992. Nikdy s ním nemal zlý vzťah, bol to priateľský, kamarátsky vzťah, nemal s ním problémy ohľadom platby za prácu vykonanú pre neho. Vzťah sa prehlboval tak, že narastala dôvera z jeho strany voči nemu. Jedného dňa ho oslovil s požiadavkou, že má problém s klientom, ktorý mal byť majiteľom s.r.o., na ktorú mu pomáhal vybavovať úver. Bolo mu povedané, že tento konateľ sa nemôže dostaviť, či by ho nevedel zastúpiť, nemyslel si, že by to mohlo byť protizákonné. Q. ho ubezpečoval, že nemusí mať obavy, že všetko zabezpečí on. Do banky došiel len raz a to kvôli podpisu, ani predtým ani potom tam nebol, nenosil tam žiadne tlačivá ani žiadosti. Q. ho zobral priamo do kancelárie riaditeľa tej banky, všetko sa to odohralo za prítomnosti riaditeľa. Q. ho ubezpečil, že je to len na 3 mesiace, že do 3 mesiacov vyplatí úver. V období, keď ho Q. oslovil s touto požiadavkou ohľadom úveru, netušil, čím sa Q. živí. Videl, že sa začal lepšie obliekať, mal telefón v hodnote 200.000,- Sk, pomyslel si, že sa mu darí, nemal dôvod o ňom pochybovať. Q. mu nič konkrétne nepovedal k jeho požiadavke, len že potrebuje človeka, ktorý nahradí konateľa firmy, pretože ten je v zahraničí a nemôže sa dostaviť. Predchádzalo tomu, že mu dal k telefónu údajne toho dotyčného, ktorý mu potvrdil, že je majiteľom spoločnosti a súhlasí s tým, aby ho v tej veci zastúpil. Q. mu niekoľkokrát zdôrazňoval: „N. vôbec o nič sa nemusíš starať, ja len potrebujem v tento deň, v tento termín, aby si bol v tejto banke a podpísal mi úver za tú spoločnosť“.

Q. mu povedal, že banka stanovila len tento jeden termín a iný náhradný termín firma, na ktorú má ísť úver, nedostane. Nerozprávali sa o tom, či bude vystupovať pod vlastnou identitou alebo pod iným menom. Keď išiel s Q. do banky, obžalovaný sa nezaujímal o konkrétne úverového prípadu, lebo dôveroval Q., ktorý všetko režíroval, ubezpečoval ho, že všetko je dojednané s riaditeľom banky. Keď to podpísal, bol v strese, lebo nikdy takú skúsenosť nemal a nebol si istý, či koná v rámci zákona. V minulosti mal uzavretú zmluvu na úver na svoje meno. Nemal sa s kým poradiť, či koná v rámci zákona ani na to nebol čas, bolo to vo veľmi krátkom časovom úseku, Q. na neho tlačil. Do Liptovského Mikuláša šiel autom s Q., cestou sa rozprávali, ale nie o tom, čo sa bude diať v banke. Rozhovor bol o tom, aby odpútal pozornosť od banky. Q. mu ponúkol servis a to už aj skôr, potom sa to odmlčalo. Ponuku servisu spájal s jeho žiadosťou o podpísanie zmluvy, on vedel, čím ho mohol motivovať, aby pre neho niečo spravil. Určite by to pre neho nebola odmena, ale satisfakcia, že v živote niečo dosiahol z profesného pohľadu. V banke sa s nikým nestretli, išli rovno do kancelárie riaditeľa, kde mu predložili papiere, ukázali, kde to má podpísať, on to podpísal a odišiel, Q. tam ostal. Cestou do Lipt. Mikuláša neočakával, že mu v banke budú klásť otázky, lebo Q. mu povedal, že nič nebude rozprávať. Nenapadla ho možnosť vystavenia plnej moci na zastupovanie A., lebo bol ubezpečený, že všetko je zariadené a banka o všetkom vie. Nepýtal sa Q., aké podklady boli banke predložené na účel uzavretia úverovej zmluvy, nemal na to dôvod, o papieroch ohľadom firmy alebo banky sa nebavili. Podmienky zmluvy, ktorú podpísal, mu nedali prečítať, ani ho to nezaujímal v banke ani cestou tam. Q. mu len povedal, že má firmu, na ktorú vybavuje úver, potrebuje peniaze na nákup technológií pre firmu. Výšku úveru nespomenul. V tom čase, keď bol v banke, asi podpísal všetky tie papiere, ktoré mu predostreli, na ich preštudovanie nebol čas. Q. sa stretol mimo banky s jej riaditeľom. Riaditeľ o tom všetkom musel vedieť. Bez súhlasu riaditeľa banky by nemohlo prísť k podvodu a vytiahnuť peniaze. Cestou do Lipt. Mikuláša sa stretol s p. Š., ktorú mu Q. predstavil ako finančnú poradkyňu, ona zabezpečovala kontakt medzi Q. a riaditeľom banky, nosila podklady a papiere vo všetkých prípadoch firiem, ktoré jej Q. podsúval. Keď obžalovaný uzatváral úver na svoje meno, vždy pracovníčka banky spísala žiadosť, doniesol podklady od zamestnávateľa, overovanie totožnosti prebiehalo občianskym preukazom, ktorý predložil. V tomto prípade to tak nebolo, všetko riešil Q.. Nepripadlo mu neobvyklé, keď vystupoval ako iná osoba, pripadalo mu štandardné, keď tretia osoba donesie všetky podklady k žiadosti o úver namiesto žiadateľa a žiadateľ tam nemusí byť fyzicky. Neinformoval sa o firmách, pre ktoré mal úver brať, ani u Q.. V čase, keď sa stali skutky, jeho finančná situácia bola taká, že od roku 1990 vždy bol zamestnaný, vedel sa o seba postarať, niekedy boli ťažšie obdobia, prežíval, boli aj existenčné problémy, ale nikdy nebol na dne. Finančná situácia bola skôr podpriemerná ako dobrá. To prežívanie nebolo nikdy dlhšie ako 3 mesiace. Naspäť z banky šiel tiež s Q., ktorý sa správal rovnako ako cestou do banky. Cestou naspäť ten stres opadával. Po tomto bol ešte v kontakte s Q., ale menej, akoby sa ho stránil. O úverový prípad sa nezaujímal až do momentu, keď mu prišlo predvolanie na výsluch. Volal Q., ktorý mu povedal, že ľutuje, že nemá prostriedky na vyplatenie toho úveru a dostal sa do problémov. Celá situácia ho mrzí, že svojím konaním spôsobil škodu, nebol to žiadny úmysel. On to len podpísal, nedoniesol tam žiadne papiere, ani nerobil v banke žiadny výber. Občiansky preukaz, na ktorom bola jeho fotografia, videl pred vstupom do banky. Keď videl svoju fotografiu a meno A., asi preto sa mu zdvihol adrenalín, vtedy ho napadlo, že je to protiprávne

konanie. Pozmenený občiansky preukaz v banke predložil Q., obžalovaný ho mal v rukách pred vstupom do banky, mal možnosť ho vidieť a Q. mu ho zobral a predložil s ostatnými dokladmi. Nezisťoval, či je úver splácaný. Odvtedy, ako ho oslovil Q. s požiadavkou do príchodu do banky, mohli uplynúť 3 dni.

So súhlasom prokurátora a obžalovaných bola prečítaná zápisnica o výpovedi svedka K.. K. N., splnomocnenca poškodeného, z prípravného konania zo dňa 2. 12. 2010. K spáchaniu skutku uviedol, že nebol prítomný pri samotnom poskytovaní predmetných úverov, ani pri konaní o poskytnutí predmetných úverov a prolongácii. Zistili, že podklady, ktoré boli predkladané žiadateľmi za účelom poskytnutia kontokorentného úveru ich spoločnosťou Volksbank Slovensko, a. s. v prospech spoločností (CENTROLAN, s.r.o., F.M.V., s.r.o., TESO, s.r.o. a EUROS, s.r.o.) neobsahujú pravdivé údaje. Z tohto dôvodu došlo k vypovedaniu zmluvy a k mimoriadnej splatnosti poskytnutých kontokorentných úverov, ktoré jednotliví konatelia v dobe splatnosti nesplatili a nesplatili ich ku dňu jeho výsluchu. Počas trvania úverového vzťahu boli splácané zo strany konateľov týchto spoločností, a to asi cestou Ľ. Q., úroky z čerpanej časti, čo zistili z pokladničných dokladov. S obžalovanými nie je v žiadnom príbuzenskom pomere, osobne sa pozná s Ľ. Q.Ý.. Kontokorentný úver charakterizoval ako povolené prečerpanie finančných prostriedkov na účte klienta do výšky kontokorentného úveru. Klient spláca okrem istiny - úveru aj úroky z poskytnutého úveru len z čerpanej čiastky. Žiadateľ v pobočke k žiadosti o poskytnutie úveru predloží originál potvrdení o tom, že nemá nedoplatky na odvodoch alebo iných povinnostiach voči daňovému úradu, sociálnej poisťovni a zdravotnej poisťovni. Predkladá tiež originál potvrdení o podaní daňového priznania za dve predošlé účtovné obdobia k dani z príjmu, ku ktorým predkladá aj kópie daňových priznaní, originál výpisu z obchodného registra. Ďalej predkladá vyplnené tlačivá zamerané na zistenie pohľadávok a záväzkov a ďalších informácií o osobe konateľa. Tento súbor tlačív a ich obsah slúži na vyhodnotenie bonity klienta a daňové priznanie na vyhodnotenie ratingu. Rating sa vykonáva prostredníctvom oddelenia hodnotenia rizík, ktoré následne informuje pobočku a tá spracuje rozhodnutie o úvere, ktoré opätovne zasiela na ústredie, kde je spracovaná zmluva o úvere, zmluva o použití zmenky, zmenka. Následne sú zmluvy posielané na pobočku, ktoré zabezpečujú podpis predmetných zmlúv. Pri podpise klient predkladá originál dokladu totožnosti, totožnosť overujú zamestnanci banky. Ak klient nemá v ich banke vedený účet, tak ho v deň podpisu musí založiť, nakoľko prostriedky z úveru je možné zaslať len na účet vedený v ich spoločnosti. V kompetencii riaditeľa pobočky bolo uzatváranie kontokorentných úverov do výšky cca 35.000,- eur. Na poskytnutie kontokorentného úveru musí klient predložiť všetky podklady, splniť všetky uvedené podmienky. K postupom zamestnancov dodal, že títo nie sú povinní preverovať predkladané poklady, skúmať ich obsah, nie pravosť u vystavovateľa. Splatnosť jednotlivých úverov nastávala 7. deň od vystavenia výzvy. Banka by neposkytla úver v prípade, ak by si žiadateľ potvrdenia o neexistencii záväzku voči daňovému úradu, sociálnej poisťovni, zdravotnej poisťovni vyhlásil sám a takéto potvrdenia by neakceptovala. Rovnako by sa úver neposkytol, ak by žiadateľ pri podávaní žiadosti o poskytnutie úveru uviedol, že si neplnil svoju povinnosť podať daňové priznanie, prípadne, že obsah predkladaných pokladov nie je pravdivý. Banka vždy požadovala predkladanie pravých, resp. obsahovo pravdivých pokladov. Na prvom stretnutí banky s Ľ. Q. dňa 28. 9. 2009 prítomný nebol, stretnutie zo dňa 8. 10. 2009 sa konalo na pobočke v Ružomberku za prítomnosti svedka, Ľ. Q.É., Š. a H.. Na tomto stretnutí Ľ. Q. poukázal na to, že je vlastníkom nehnuteľností, ktorých hodnota mala byť viac cca 3.000.000,- eur, ako aj na to, že v minulosti si svoje záväzky splatil riadne a predčasne. Vyhlásil aj prevzatie záväzkov za spoločnosti vyššie uvedené, nakoľko uviedol, že konatelia tieto úvery žiadali v jeho prospech. Q. neskôr termíny rušil a menil, nakoniec sa stretli 23. 11. 2009, kde jeho právnikom bolo predstaviteľom banky tlmočené, že chce splatiť pohľadávky.

Dňa 14. 11. 2008 bola v Liptovskom Mikuláši uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi bankou C. I., a.s. a klientom - spoločnosťou CENTROLAN, s.r.o. so sídlom Veľké Orvište 105, IČO: 35973943, zastúpenou konateľom S. A.. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru klientovi na základe jeho žiadosti zo dňa 29. 10. 2008 vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur). Banka poskytla úver tým, že na účet klienta č. XXXXXXXXXXXX/XXXX povolí debetný zostatok vo výške kontokorentného úveru. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 7,90 % p.a. Klient sa zaviazal splácať úver priebežne kreditnými obratmi na účte, deň konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 13. 11. 2009. Podpis klienta bol overený dňa 14. 11. 2008, na doložke o overení podpisu je uvedené rodné číslo XXXXXX/XXXX a číslo dokladu totožnosti (občianskeho preukazu) I. XXXXXX. Dňa 14. 11. 2008 bola uzatvorená zmluva o použití zmenky č. XXXXXXXXXXXX medzi C. I., a.s. a CENTROLAN, s.r.o., ktorej predmetom bola dohoda zmluvných strán o spôsobe vyplnenia chýbajúcich údajov v bianko zmenke a následného jej použitia, vystavenej za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa a to pohľadávky na splatenie úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 14. 11. 2008. Podpis klienta bol overený dňa 14. 11.

2008, na doložke o overení podpisu je uvedené rodné číslo XXXXXX/XXXX a číslo dokladu totožnosti (občianskeho preukazu) I. XXXXXX.

Dňa 20. 11. 2008 bola v Liptovskom Mikuláši uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi bankou C. I., a.s. a klientom - spoločnosťou F.M.V., s.r.o. so sídlom Veľké Orvište 105, IČO: 36264997, zastúpenou konateľom S. A.. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru klientovi na základe jeho žiadosti zo dňa 29. 10. 2008 vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur). Banka poskytla úver tým, že na účet klienta č. XXXXXXXXXXXX/XXXX povolí debetný zostatok vo výške kontokorentného úveru. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 7,90 % p.a. Klient sa zaviazal splácať úver priebežne kreditnými obratmi na účte, deň konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 20. 11. 2009. Podpis klienta bol overený dňa 20. 11. 2008, na doložke o overení podpisu je uvedené rodné číslo XXXXXX/XXXX a číslo dokladu totožnosti (občianskeho preukazu) I. XXXXXX. Dňa 20. 11. 2008 bola uzatvorená zmluva o použití zmenky č. XXXXXXXXXXXX medzi C. I., a.s. a F.M.V., s.r.o., ktorej predmetom je dohoda zmluvných strán o spôsobe vyplnenia chýbajúcich údajov v bianko zmenke a následného jej použitia, vystavenej za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa a to pohľadávky na splatenie úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 20. 11. 2008. Podpis klienta bol overený dňa 14. 11. 2008, na doložke o overení podpisu je uvedené rodné číslo XXXXXX/XXXX a číslo dokladu totožnosti (občianskeho preukazu) I. XXXXXX.

Dňa 3. 12. 2008 bola v Liptovskom Mikuláši uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi bankou C. I., a.s. a klientom - spoločnosťou EUROS spol. s r.o., so sídlom Poľnohospodárska 24, Bratislava, IČO: 31 331 017, zastúpenou konateľkou H. F.. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru klientovi na základe jeho žiadosti zo dňa 19. 11. 2008 vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur). Banka poskytla úver tým, že na účet klienta č. XXXXXXXXXXXX/XXXX povolí debetný zostatok vo výške kontokorentného úveru. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 7,90 % p.a. Klient sa zaviazal splácať úver priebežne kreditnými obratmi na účte, deň konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 2. 12. 2009. Podpis klienta bol overený dňa 3. 12. 2008, na doložke o overení podpisu je uvedené rodné číslo XXXXXX/XXXX a číslo dokladu totožnosti (občianskeho preukazu) I. XXXXXX. Dňa 3. 12. 2008 bola uzatvorená zmluva o použití zmenky č. XXXXXXXXXXXX medzi C. I., a.s. a EUROS spol. s r.o., ktorej predmetom je dohoda zmluvných strán o spôsobe vyplnenia chýbajúcich údajov v bianko zmenke a následného jej použitia, vystavenej za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa a to pohľadávky na splatenie úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 3. 12. 2008. Podpis klienta bol overený dňa 3. 12. 2008, na doložke o overení podpisu je uvedené rodné číslo XXXXXX/XXXX a číslo dokladu totožnosti (občianskeho preukazu) I. XXXXXX.

Dňa 18. 2. 2009 bola v Liptovskom Mikuláši uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi bankou C. I., a.s. a klientom - spoločnosťou TESO, spol. s r.o., so sídlom Nezábudková 24, Bratislava, IČO 31596983, zastúpenou konateľom N. D.. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru klientovi na základe jeho žiadosti zo dňa 6. 2. 2009 vo výške 33.193,- eur. Banka poskytla úver tým, že na účet klienta č. XXXXXXXXXXXX/XXXX povolí debetný zostatok vo výške kontokorentného úveru. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 7,90 % p.a. Klient sa zaviazal splácať úver priebežne kreditnými obratmi na účte, deň konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 18. 2. 2010. Dňa 18. 2. 2009 bola uzatvorená zmluva o použití zmenky č. XXXXXXXXXXXX medzi C. I., a.s. a TESO spol. s r.o., ktorej predmetom je dohoda zmluvných strán o spôsobe vyplnenia chýbajúcich údajov v bianko zmenke a následného jej použitia, vystavenej za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa a to pohľadávky na splatenie úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 18. 2. 2009.

Listinou zo dňa 14. 8. 2009 Volksbank Slovensko a. s. vyzvala spoločnosti CENTROLAN s. r. o., F.M.V. s. r. o., EUROS, spol. s r.o. a TESO spol. s r.o., na predčasné splatenie úveru, ktorý im bol poskytnutý na základe vyššie uvedených zmlúv o úvere a to v lehote 7 kalendárnych dní od vystavenia výzvy.

Na č. I. 2738 a 2739 sa nachádza fotokópia občianskeho preukazu, ktorý bol podľa predloženého originálu overený dňa 14. 11. 2008 S. I. v Liptovskom Mikuláši. Občiansky preukaz má pridelené číslo I. XXXXXX a sú v ňom uvedené údaje jeho držiteľa - S. A., R.. XX. X. XXXX, vydaný OR PZ Piešťany dňa 7. 3. 2007 a na občianskom preukaze je umiestnená fotografia obžalovaného N. J., nar. XX. XX. XXXX. Z č. I. 2740-2741 vyplýva, že obžalovanému N. J., nar. XX. XX. XXXX, bol dňa 25. 4. 2001 vydaný občiansky preukaz č. I. XXXXXX, vydaný JP Bratislava V s dátumom platnosti do 25. 4. 2011. Na č. I. 2744 je

fotokópia občianskeho preukazu, ktorého držiteľom S. S. A., nar. X. XX. XXXX, č. I. XXXXXX, pričom uvedenú listinu vydal už právoplatne odsúdený Ľ. Q. dňa 13. 5. 2010 polícii na účely trestného stíhania.

Na č. I. 5988 sa nachádza fotokópia občianskeho preukazu, ktorý má pridelené číslo I. XXXXXX a sú v ňom uvedené údaje jeho držiteľa - H. F., nar. XX. X. XXXX, vydaný OR PZ Senica dňa 6. 8. 2007 a na občianskom preukaze je umiestnená fotografia obžalovanej C. H., nar. X. X. XXXX. Z č. I. 5989 - 5991 vyplýva, že obžalovanej C. H., nar. X. X. XXXX, bol s platnosťou od 31. 8. 1998 do 20. 3. 2009 vydaný občiansky preukaz č. I. XXXXXX, vydaný JP Galanta. Na č. I. 5992 je fotokópia občianskeho preukazu, ktorého držiteľom je H. F., nar. XX. X. XXXX, č. I. XXXXXX.

Svedok Ľ. Q. využil právo na odopretie výpovede.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/131/2012 zo dňa 19. 11. 2012 bola schválená dohoda o vine a treste medzi obvineným Ľ. Q., nar. XX. XX. XXXX a Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš a obvinený Ľ. Q. bol uznaný za vinného, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode z mesiaca október až november 2008 uzatvorenej medzi obvineným a N. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. R. XXXX/X, D. - N., sa títo dostavili 14. 11. 2008 do Volksbank Slovensko, a.s., Bratislava, Vysoká 9, IČO: 17 321 123, pobočky v Liptovskom Mikuláši podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a spol. CENTROLAN, s.r.o., Veľké Orvište 105, IČO: 35 973 943, pričom v zmysle dohody mal N. J. v banke vystupovať v mene konateľa označenej spoločnosti S. A., nar. X. XX. XXXX, bytom C. V. XXX, obvinený k žiadosti o úver z 29. 10. 2008 predložil nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola v ten deň medzi označenou bankou a spoločnosťou CENTROLAN, s.r.o. ktorú mal zastupovať konateľ S. A., no v skutočnosti bola zastúpená N. J., ktorého zamestnancom banky obvinený predstavil ako S. A., menom A. podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol bankou spoločnosti CENTROLAN, s.r.o. poskytnutý kontokorentný úver vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, tento mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 13. 11. 2009 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a. a následne 20. 11. 2008 prišli do tej istej pobočky banky podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a F.M.V., s.r.o., Veľké Orvište 105, IČO: 36 264 997, pričom v zmysle dohody mal N. J. v banke opätovne vystupovať v mene konateľa označenej spoločnosti S. A.J., nar. X. XX. XXXX, bytom C. V. XXX, obvinený k žiadosti o kontokorentný úver z 29. 10. 2008 predložil nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola v ten deň medzi označenou bankou a spol. F.M.V., s.r.o. ktorú mal zastupovať konateľ S. A., no v skutočnosti bola zastúpená N. J., ktorého zamestnancom banky obvinený predstavil ako S. A., menom A. podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol bankou spoločnosti F.M.V, s.r.o. poskytnutý kontokorentný úver vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, tento mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 20. 11. 2009 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a., k účtom oboch spoločností mal dispozičné právo S. A. a obvinený, predmetné prostriedky z účtov vyčerpal obvinený, pri podpise uvedených zmlúv o úvere boli zároveň podpísané N. J. zmluvy o použití zmenky číslo XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, ktoré mali slúžiť na zabezpečenie pohľadávok z úverov, tak obvinený ako aj N. J.Ý. vedeli, že podmienky úverových zmlúv nebudú zo strany dlžníkov dodržané, títo v podstate nevykonávali žiadnu podnikateľskú činnosť, N. J. vedel, vzhľadom na okolnosti za ktorých došlo k podpísaniu úverovej zmluvy, že v prípade vedomosti pracovníkov banky o jeho pravej totožnosti by k uzatvoreniu zmluvy o úvere nedošlo, úvery nebol pripravený hradiť, ich zabezpečenie bolo zo strany dlžníkov iba účelové, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úverov bankou listom zo 14. 8. 2009 úvery neboli splatené, čím označenej banke bola spôsobená škoda vo výške zostatku nesplatenej istiny 2.003.389,54 Sk (66.500,35 eur), z toho vo výške zostatku istiny pri spol. CENTROLAN, s.r.o. 33.229,98 eur a u spol. F.M.V, s.r.o. vo výške 33.270,37 eur, pričom N. J. použil pri kontrole totožnosti zamestnancami pobočky banky v deň podpisu vyššie špecifikovaných zmlúv za prítomnosti obvineného ako pravý podstatne pozmenený obsah občianskeho preukazu nezistených pôvodných údajov, ktoré boli nahradené údajmi: číslo I. XXXXXX, meno S. A., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom C. V. XXX, vydaný dňa 7. 3. 2007 na OR PZ Piešťany s platnosťou do 7. 3.2017, na ktorom bola umiestnená fotografia N. J., rod. J., nar. XX. XX. XXXX v N., trvale bytom K. R.. XXXX/X, D. - N., D. C., ktorý preukaz mu na daný účel pred podpisom úverových zmlúv dal obvinený, ktorý si ho nechal podstatne pozmeniť v presne nezistený deň do 14. 11. 2008 za účelom jeho použitia ako pravého,

po predchádzajúcej vzájomnej dohode uzatvorenej medzi obvineným a C. H., nar. X. X. XXXX, bytom H. XX/XX, N., v presne nezistenú dobu v mesiaci december 2008, sa obaja 3. 12. 2008 dostavili do pobočky VOLKSBANK Slovensko, a.s., Vysoká 9, IČO: 17 321 123, Liptovský Mikuláš podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a spol. EUROS spol. s r.o., Poľnohospodárska 24, Bratislava, IČO: 31 331 017, pričom v zmysle dohody mala C. H. v banke vystupovať v mene konateľky označenej spoločnosti H. F., nar. XX. X. XXXX, bytom R.. I. XXX/X, I., obvinený predložil označenej banke k žiadosti o úver z 19. 11. 2008 nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola medzi označenou bankou a spoločnosťou EUROS spol., s.r.o., ktorú mala zastupovať konateľka H. F., no v skutočnosti bola zastúpená C. H., ktorú zamestnancom banky obvinený predstavil ako H. F., a ktorá sa zamestnancom banky preukázala falošným občianskym preukazom číslo I. XXXXXX, ktorý v presne nezistený deň do 3. 12. 2008 si na nezistenom mieste nechal podstatne pozmeniť obvinený z občianskeho preukazu nezistených pôvodných údajov, v ktorom pôvodné údaje boli nahradené údajmi: meno H. F., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom R.. I. XXX/X, I., vydaný dňa 6. 8. 2007 na OR PZ Senica s platnosťou do 6. 8. 2017, na ktorom bola umiestnená fotografia C. H., rod. H., nar. X. X. XXXX C. Š., trvale bytom H. XX/XX, N., menom F., ktorý preukaz dal C. H. v ten deň za účelom jeho použitia ako pravého, dňa 3. 12. 2008 v pobočke banky v Liptovskom Mikuláši bola podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol bankou spoločnosti EUROS, s.r.o. poskytnutý kontokorentný úver vo výške 1.000.000,- Sk (33.193,92 eur) v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, s ktorým dispozičné právo mala H. F. a obvinený L. Q., pričom predmetné prostriedky z uvedeného účtu vyčerpali obvinený, úver mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 2. 12. 2009 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a., 3. 12. 2008 bola pri podpise zmluvy o úvere C. H. v mene H. F. a bez jej vedomia zároveň podpísaná zmluva o použití zmenky číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá mala slúžiť na zabezpečenie pohľadávky z úveru, tak obvinený ako aj C. H. vedeli, že podmienky zmluvy o úvere nebudú zo strany dlžníka dodržané vzhľadom na to, že tento v podstate nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť a zabezpečenie úveru bolo z jeho strany iba účelové, H. vedela, vzhľadom na okolnosti za ktorých došlo k podpísaniu úverovej zmluvy, že v prípade vedomosti pracovníkov banky o jej pravej totožnosti by k uzatvoreniu zmluvy o úvere nedošlo, úver nebola pripravená hradiť, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bankou listom zo 19. 3. 2010 úver nebol splatený, čím bola označenej banke spôsobená škoda vo výške a zostatku istiny 1.003.530,50 Sk (33.311,11 eur),

po predchádzajúcej vzájomnej dohode z mesiaca január až február roku 2009 uzatvorenej medzi obvinenými a W. J., nar. XX. X. XXXX, bytom F. XXXX/X, D. - N., sa títo dostavili dňa 18. 2. 2009 do Volksbank Slovensko a.s., Bratislava, Vysoká 9, IČO: 17 321 123, pobočky v Liptovskom Mikuláši podpísať zmluvu o kontokorentnom úvere medzi označenou bankou a spol. TESO, spol. s r.o., Nezábudková 24, Bratislava, IČO: 31 596 983, pričom v zmysle dohody mal W. J. v banke vystupovať v mene konateľa označenej spoločnosti N. D., nar. X. X. XXXX, bytom T. XXXX/XX, T., obvinený k žiadosti o úver zo 6. 2. 2009 predložil nepravdivé údaje týkajúce sa hodnotenia bonity dlžníka, na ich základe bola 18. 2. 2009 medzi označenou bankou a spoločnosťou TESO, s.r.o., ktorú mal zastupovať konateľ N. D., nar. X. X. XXXX, bytom T. XXXX/XX, T.Č., ale v skutočnosti sa za menovaného vydával W. J., za prítomnosti obvineného, menom D., podpísaná zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol bankou označenej spoločnosti poskytnutý kontokorentný úver vo výške 33.193,- eur v prospech účtu dlžníka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, s ktorým mali dispozičné právo N. D. a obvinený, pričom predmetné prostriedky z uvedeného účtu vyčerpali obvinený, tento úver mal byť splácaný kreditnými obratmi na označenom účte so stanovenou konečnou splatnosťou na deň 18. 2. 2010 a dohodnutou výškou úrokovej sadzby 7,90% p.a., 18. 2. 2009 bola pri podpise zmluvy o úvere zároveň podpísaná W. J. zmluva o použití zmenky číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá mala slúžiť na zabezpečenie pohľadávky z úveru, obaja vedeli, že podmienky úverovej zmluvy nebudú zo strany dlžníka dodržané, tento v podstate nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť, W. J. vedel, vzhľadom na okolnosti za ktorých došlo k podpísaniu úverovej zmluvy, že v prípade vedomosti pracovníkov banky o jeho pravej totožnosti by k uzatvoreniu zmluvy o úvere nedošlo, úver nebol pripravený hradiť, jeho zabezpečenie bolo zo strany dlžníka iba účelové, po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bankou listom zo 14. 8. 2009 úver nebol splatený, čím bola označenej banke spôsobená škoda vo výške zostatku istiny 33.229,63 eur,

čím spáchal pokračovací obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 5 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a pokračovací prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Za to bol odsúdený na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, peňažný trest vo výške 900,- eur, náhradný trest odňatia slobody pre

prípád úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu vo výmere 4 mesiace a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 18 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2012.

Spolupáchatelstvo predpokladá spáchanie trestného činu spoločným konaním a úmysel k tomu smerujúci. O spoločné konanie ide vtedy, ak každý zo spolupáchatelov naplní svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu alebo každý zo spolupáchatelov svojím konaním uskutočnil niektorý zo znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorá je následne naplnená súhrnom týchto konaní, alebo aj vtedy, ak konanie každého zo spolupáchatelov je aspoň článkom reťaze, pričom jednotlivé činnosti smerujú k priamemu vykonaniu trestného činu, ale vo svojom celku tvoria jeho skutkovú podstatu a pôsobia súčasne.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že skutky pod 1. - 3. sa stali, majú znaky v bode 1. pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2. zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona, v bode 3. zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona a z vykonaných dôkazov je spoľahlivo preukázané, že skutok 1. spáchal obžalovaný N. J., skutok 2. obžalovaná C. H. a skutok 3. obžalovaný W. J..

Predovšetkým vyššie označenými úverovými zmluvami mal súd preukázané, že na základe úverových zmlúv uzavretých postupne v dňoch 14. 11. 2008, 20. 11. 2008, 3. 12. 2008 a 18. 2. 2009, poskytol poškodený subjekt - peňažný ústav Volksbank Slovensko (v súčasnosti vystupuje pod obchodným menom SBERBANK Slovensko) kontokorentný úver spoločnostiam CENTROLAN s. r. o., F.M.V. s. r. o., EUROS, spol. s r.o., každej vo výške 1.000.000,- Sk (po prepočte 33.193,92 eur) a spoločnosti TESO spol. s r.o. kontokorentný úver v sume 33.193,- eur. Zo zadovážených zmlúv o použití zmenky mal súd preukázané, že pohľadávka veriteľa poskytujúceho úver bola zabezpečená v každom úverovom prípade zmenkou. Pokiaľ ide o trestnoprávnu zodpovednosť Ľ. Q., nar. XX. XX. XXXX, ktorý v každom skutku vystupoval ako spolupáchatel, táto bola voči menovanému vyvodená skôr a to odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 11. 2012 sp. zn. 2T/131/2012.

Všetci traja obžalovaní sú zo spáchania skutku čiastočne usvedčovaní na základe svojej vlastnej výpovede. Obžalovaní podstatné skutkové okolnosti uvedené v obžalobe vo svojej výpovedi nerozporovali. Všetci traja zhodne uviedli, že na základe predchádzajúcej vzájomnej dohody s už právoplatne odsúdeným Ľ. Q. sa dostavili do priestorov pobočky Volksbank Slovensko v Liptovskom Mikuláš a všetci traja potvrdili skutočnosť, že v banke pri podpisovaní listín, ktoré im boli predložené na podpis, vystupovali pod menom a priezviskom inej osoby, teda vydávali sa za inú osobu. Podľa výpovede N. J. menovaný vedel, že uzatvára pod menom iného zmluvu a nejaké papiere. Pokiaľ sa obžalovaný N. J. snaží poukázať na to, že nevedel, o čo presne ide, táto časť jeho obhajoby je vyvrátená jeho vlastnou výpoveďou, v zmysle ktorej ho Ľ. Q. pred podpisom zmlúv informoval o tom, že vybavuje úver na firmu, jej konateľ sa nemôže dostaviť do banky a preto je potrebné ho zastúpiť. Navyiac ho ubezpečoval, že všetko je vybavené a úver bude splatený. Preto obžalovaný musel vopred vedieť, že sa dostaví do banky v súvislosti s riešením otázky získania úveru pre spoločnosť a sám aj priznal, že v banke vystupoval nie pod svojim pravým menom, ale v mene konateľa uvedenej firmy. Obžalovaný N. J. tiež poukázal na skutočnosť, že v banke v Liptovskom Mikuláš bol iba raz, čo je však vyvrátené listinnými dôkazmi a to najmä úverovými zmluvami a zmluvami o použití zmenky, z ktorých vyplýva, že k ich uzatvoreniu došlo v dňoch 14. 11. 2008 a 20. 11. 2008. Obžalovaná C. H. sama uviedla, že mala vedomosť o tom, že ide o úver. Obžalovaný W. J. uviedol, že má v mene iného podpisovať zmluvu. Všetci traja obžalovaní v podstate zhodne potvrdili, že zamestnanci banky v deň podpisu zmlúv nepoznali ich pravú totožnosť obžalovaných. Hoci obžalovaní N. J. a W. J. uviedli, že nevedeli, za akým konkrétnym účelom prichádzajú do banky, sami uvádzajú, že v banke mali vystupovať menom iných osôb a v ich mene podpisovať listiny a pokiaľ sa obžalovaní bránia skutočnosťou, že nepoznali obsah listín, ktoré podpisujú, ide o účelovú obhajobu v snahe vyviniť sa. Uvedené tvrdenie je vyvrátené zmluvnými dojednaniami, z ktorých vyplýva, že zmluvné strany si zmluvu prečítali a táto vyjadruje

ich skutočnú a slobodnú vôľu. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že v priestoroch banky vystupovali ako žiadatelia o poskytnutie kontokorentného úveru, za tým účelom podpisovali aj viacero listín (zmluvu o úvere, zmluvu o použití zmenky na zabezpečenie úveru). Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti voči obžalovaným nie je rozhodujúce, či boli navedení hlavným páchatelom (L. Q.) na konanie, ktorého sa dopustili, prípadne či čerpali úver, ktorý bol poskytnutý a či mali vedomosť, že spolupáchatel L. Q. predložil falošné potvrdenia k žiadosti o úver. Niet pochyb o tom, že obžalovaní sa slobodne rozhodli, že v banke budú vystupovať pod menom inej osoby, akou v skutočnosti boli a skutočnosť, že do banky sa dostavili za účelom uzatvorenia zmlúv o úvere, je preukázaná samotnými listinnými dôkazmi zadováženými v prípravnom konaní (žiadosťou o poskytnutie úveru, zmluvami o úvere, zmluvami o použití zmenky). Z hľadiska vyvodenia trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaných je podstatné, že obžalovaní mali vedomosť o tom, že pri uzatváraní zmlúv vystupujú pod identifikačnými údajmi iných osôb a v prípade, ak by zamestnanci banky mali vedomosť o tejto skutočnosti, nedošlo by k uzatvoreniu úverovej zmluvy a teda ani k následnému vyplateniu kontokorentného úveru. Obžalovaní sa nezaujímal o splácanie úveru, ktorý výrazne prevyšoval ich zárobné a majetkové pomery, spoliehali sa na prísľub Q., že úver bude splatený. Obžalovaní si museli byť vedomí, že nemôžu vystupovať pod nepravým menom, uvádzať nepravdivé informácie o skutočnostiach, ktoré majú vplyv na vznik a obsah záväzku a v žiadnom prípade už nemôžu podpísať akýkoľvek finančný záväzok pod nepravým menom. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že všetci traja obžalovaní po predchádzajúcej vzájomnej dohode s právoplatne odsúdeným L. Q. vylákali od poškodeného subjektu Volksbank Slovensko kontokorentný úver. Keďže mali vedomosť o tom, že nie sú skutočnými žiadateľmi o úver a teda nebudú ani skutočnými dlžníkmi, nepochybné tým uvádzali peňažný ústav do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a aj na splácanie úveru, pretože pokiaľ nevystupujú ako skutoční dlžníci, ani sa nemôžu zaujímať o splácanie úveru, čo napokon aj sami potvrdili vo svojej výpovedi. Obžalovaní spoločným konaním s L. Q. tak vylákali od Volksbank Slovensko peňažné prostriedky, ktoré v každom skutku jednotlivo prevyšovali čiastku 1.000.000,- Sk, resp. 33.193,- eur.

Neobstojí ani obhajoba obžalovaných N. J. a C. H., že v priestoroch banky sa nepreukázali občianskym preukazom. Skutočnosť, že pri uzatváraní zmluvy bol použitý občiansky preukaz za účelom overenia totožnosti žiadateľa úveru, vyplýva nepochybné z obsahu spisu. Navyše obžalovaný N. J. priznal, že pred vstupom do banky mal v rukách občiansky preukaz s jeho fotografiou vystavený na meno A. a už predtým vedel, že v banke nebude vystupovať pod svojim pravým menom. V spise sa nachádza overená fotokópia občianskeho preukazu, na ktorom je umiestnená fotografia obžalovaného N. J. a C. H., pričom je zrejmé, že práve podľa takto pozmeneného obsahu občianskeho preukazu príslušná zamestnankyňa banky overovala totožnosť žiadateľov o poskytnutie úveru pri podpise zmlúv. Na základe takto predložených dokladov bola presvedčená, že osoby, ktoré vystupujú ako žiadatelia úveru, sú týmito skutočnými osobami na základe overenej totožnosti podľa občianskeho preukazu. Obžalovaní (N. J. a C. H.) nepochybné museli použiť falošný občiansky preukaz pri komunikácii so zamestnancom banky, pretože je to základná náležitosť a predpoklad platného uzavretia zmluvného vzťahu. Bez overenia totožnosti žiadateľa nemôže dôjsť k uzavretiu zmluvy, čo napokon vyplýva aj z úverových podmienok, ktoré boli platné pre Volksbank Slovensko v čase vzniku zmluvného vzťahu. Navyše aj z odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19. 11. 2012 (vo vzťahu k L. Q.) vyplýva, že L. Q. v presne nezistený deň si nechal vyhotoviť občianske preukazy s podstatne pozmeneným obsahom (na ktorých boli umiestnené fotografie obžalovaných N. J. a C. H.) a obžalovaní N. J. a C. H. predložili pri podpise zmlúv v banke takto pozmenený občiansky preukaz.

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal všetkých obžalovaných vinnými zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona, pretože spôsobená škoda v prípade každého skutku dosahuje najmenej stonásobok sumy 266,- eur (§ 125 ods. 1 Tr. zákona), v prípade obžalovaného N. J. ide o pokračovací trestný čin, ktorý pozostáva z 2 čiastkových útokov, ktoré spája objektívna súvislosť v čase, spôsobuje ich páchania a v predmete útoku a subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Konanie obžalovaných N. J. a C. H. je tiež potrebné kvalifikovať ako prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchatelstve podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaní N. J. a W. J. nie sú v mieste bydliska bližšie hodnotení, nebolo voči nim vedené konanie o priestupku, ktoré patrí do pôsobnosti mestskej časti Bratislava - Petržalka. Správanie obžalovanej C. H. v mieste jej bydliska za roky 2011 - 2015 bolo slušné, zo strany spoluobčanov obec neeviduje

na obžalovanú sťažnosti, jej správanie nebolo predmetom konania na komisii verejného poriadku. So svojim druhom má jedno maloleté dieťa, v súčasnosti je na materskej dovolenke. Obec nevie posúdiť povahové vlastnosti menovanej.

Obžalovaný N. J. má v registri trestov 4 záznamy, všetky odsúdenia sú takej povahy, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený, naposledy bol právoplatne odsúdený v júni 2008. Obžalovaná C. H. nemá v registri trestov žiadny záznam. Obžalovaný W. J. má v registri trestov jeden záznam. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5 zo dňa 14. 4. 2009, právoplatným toho istého dňa sp. zn. 3T 25/2009 bol odsúdený za spolupáchateľstvo k zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody 1 rok so skúšobnou dobou 2 roky v trvaní do 14. 4. 2011. Aj v prípade tohto odsúdenia sa na páchatela hľadí ako na neodsúdeného.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného N. J. a C. H. bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že pred spáchaním trestného činu viedli riadny život a jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchali viac trestných činov. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa nemení trestná sadzba, podľa ktorej sa trest ukladá. Obidvom obžalovaným sa ukladá úhrnný trest podľa najprísnejšieho trestného činu, ktorým je v prejednávanej veci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 4 Tr. zákona. U obžalovaného W. J. boli zistené dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d, j/ Tr. zákona, že spáchal čin vo veku blízkom veku mladistvých a pred jeho spáchaním viedol riadny život, priťažujúca okolnosť zistená nebola. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o 1/3-inu z 12 rokov na 9 rokov a 8 mesiacov. Odvolací súd v rozhodnutí naznačil, že je potrebné skúmať možnosť mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody vzhľadom na dobu ktorá uplynula od spáchania skutkov.

Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd Slovenskej republiky ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd majúcich podobu trestných sankcií. Ust. § 39 Tr. zákona ponecháva súdu dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest naplní svoje poslanie - ochranu spoločnosti viacerými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatelov trestných činov, a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatela je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatela pochopiteľne nemôže dôjsť.

Týmito úvahami sa súd riadil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadňujúc všetky okolnosti daného prípadu. Z výpovede všetkých obžalovaných vyplýva, že títo boli zneužití hlavným páchatelom L. Q. na spáchanie trestného činu, jeho konanie bolo vopred premyslené a dobre zorganizované, čo potvrdzujú aj trestné stíhania za ďalšie úverové podvody spáchané rovnakým alebo obdobným spôsobom, pri ktorých L. Q. ako hlavný páchatel dokázal presvedčiť ďalšie osoby, aby vystupovali v peňažnom ústave pod falošným menom tak, ako je to v prípade stíhaných obžalovaných. Niet pochýb o tom, že takto vylákané peňažné prostriedky získal práve L. Q., pričom osoby, ktoré oslovil s požiadavkou podpísať úverové zmluvy pod falošným menom, nečerpali žiadne prostriedky z takto získaného úveru a taktiež nebolo v konaní preukázané, že za ich konanie im bolo prisľúbené alebo vyplatené plnenie. Rovnako nemenej významnou je skutočnosť, že obžalovaní od spáchania prejednávaneho skutku (v roku 2008, resp. 2009) doposiaľ viedli riadny život, vytvorili si rodinné či pracovné zázemie, začlenili sa do spoločnosti, čo len nasvedčuje tomu, že vybočenie z vedenia riadneho života dostatočne výchovne pôsobilo na obžalovaných a ďalší spôsob ich života. Naviac obžalovaná C. H. doposiaľ nebola súdne trestaná, viedla bezúhonný život, nedostala sa do rozporu so zákonom spôsobom svojho života. Súd tiež zohľadnil postoj obžalovaných k trestnému činu, keďže priebeh skutkového deja tak ako je vyjadrený v obžalobe potvrdili, priznali sa k tomu, že v banke vystupovali pod falošným menom, popreli však úmysel spôsobiť škodu poškodenému. Nemožno opomenúť ani dobu, ktorá uplynula od spáchania skutkov a ktorá v čase rozhodovania súdu predstavuje 8 - 9 rokov. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že žiaden z obžalovaných sa nepodieľal na predĺžení trestného konania obštrukčným správaním. Z uvedených

okolností možno dôvodne očakávať, že prevýchova obžalovaných bude lepšie zabezpečená miernejšími výchovnými sankciami. Vzhľadom na uvedené okolnosti prípadu, spôsob vykonania trestného činu, ako aj pomery obžalovaných súd dospel k záveru, že použitie trestnej sadzby v rozpätí od 5 do 12 rokov by bolo pre všetkých obžalovaných neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti je postačujúci trest odňatia slobody kratšieho trvania. Z tohto dôvodu súd postupom podľa § 39 Tr. zákona uložil všetkým obžalovaným trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Tr. zákonom. Z vyššie uvedených dôvodov na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaných nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto súd uložil každému z obžalovaných podmienený trest odňatia slobody. Vzhľadom na spôsobený následok a jeho rozsah (ktorý predstavuje značnú škodu) súd určil obžalovaným skúšobnú dobu bližšie k hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Najdlhšia výmera skúšobnej doby u obžalovaného N. J. zohľadňuje spáchanie 2 čiastkových útokov dvoch trestných činu, obžalovaná spáchala jedným skutkom dva trestné činy a obžalovaný W. J. spáchal jedným skutkom jeden trestný čin.

Súčasťou podmieneného odsúdenia je uloženie probačného dohľadu a pravidelná kontrola správania sa obžalovaných vykonávaná probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovaných podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka. V rámci probačného dohľadu bola obžalovaným uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Uvedená povinnosť má posilniť výchovný vplyv podmieneného odsúdenia a napomôcť dovŕšeniu nápravy obžalovaných.

Súd odkázal poškodený subjekt I. I. a. s., s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pretože podľa výsledku dokazovania nie je podklad pre vyslovenie povinnosti obžalovaným nahradiť škodu poškodenému. Pri rozhodovaní súd zohľadnil okolnosť, že obžalovaný nečerpali úver, ktorý bol vylákaný od peňažného ústavu, ako aj mieru, akou prispeli k spáchaniu trestného činu a spôsobeniu trestnoprávneho následku. Nárok na náhradu škody bol splnomocneným zástupcom poškodeného uplatnený riadne a včas. Z obsahu spisu je zrejmé, nárok bol uplatnený do skončenia vyšetrovania, čím je splnená požiadavka včasnosti. Splnomocnený zástupca síce uplatnil nárok na náhradu škody vyčíslením škody v súhrne za všetky úverové podvody všetkých v tom čase obvinených, avšak z pripojeného listinného dokladu je zrejmé, aká škoda sa vzťahuje na ten - ktorý úverový prípad rozlíšením jednotlivých spoločností, ktoré získali úver. Pre požiadavku riadneho uplatnenia nároku sa nevyžaduje, aby sa poškodený vyjadril, či si uplatňuje nárok na náhradu škody spoločne a nerozdielne. Vzhľadom k okolnostiam prípadu je logické, že poškodený si môže uplatniť nárok na náhradu škody voči obžalovanému len za ten skutok, ktorého sa mal dopustiť. Z tohto pravidla potom možno vyvodiť záver, že poškodený si uplatnil nárok voči každému z obžalovaných samostatne za ten - ktorý skutok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.